

[Aksel Larsen.]

som Helhed, og til at snakke med om, hvordan man skal forbedre den, men man skal ikke gøre det paa den Maade, at man tager fra dem, der har lidt, og giver til dem, der har mere. Jeg vil desuden erindre om, at det store Landbrug jo ikke har nær saa store Udgifter som det lille. Ifølge de Oversigter, der er tilgængelige, er det store Landbrugs gennemsnitlige Gældsstiftelse i Forhold til Ejendomsskylden 62 pCt., Husmandsbrugets er 85 eller 87. Det lille Landbrug er altsaa yderligere vanskeligt stillet med sin høje Rentabilitet og lavere Gældsbyrde at forrente. Jeg synes, at det skal man ikke glemme, naar man beskæftiger sig med Landbrugets Forhold, og netop derfor er det nødvendigt at afvise et Forslag som det her stillede, der vil betyde en mægtig Gevinst for det store Landbrug, først og fremmest paa Husmændenes Bekostning, i videre Omfang paa Forbrugernes Bekostning i Almindelighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Under denne Behandling af Indmalingsbestemmelserne er der kommet den Anskuelse frem fra forskellig Side, at man maaske nok kunde sætte Procenterne lidt højere op. Saaledes som jeg ser paa det, ud fra et Ikke-Landmandssynspunkt, ud fra et almindeligt Forbrugersynspunkt, vil jeg advare noget mod denne Tankegang, ikke fordi jeg i og for sig kan gøre mig til Talsmand for nogen bestemt Procent, men fordi jeg ved, at Indmalingsbestemmelserne bliver mødt med Sympati i Forbrugerkredse, hvor man ud fra en ernæringsmæssig Betragtning ser saaledes paa det, at saa faar man bedre Brød ud af det, men det er ganske vist ogsaa afhængigt af, om Indblandingsprocenten sættes saaledes, at der ikke bliver noget at klage paa Fabrikationen. Jeg vil derfor bede meget om, at man omhyggeligt overvejer disse Bestemmelser i Udvalget og ikke kommer højere op til at begynde med, end rimeligt er.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen

sagde i en Bemærkning, henvendt til det ærede Medlem Hr. Grønning, at man maatte huske paa, at der ude i Landbruget ikke alene levede, jeg forstod det ærede Medlem mente Herremænd og Proprietærer, men ogsaa Landarbejdere, som med Hensyn til Forhøjelse af Kornpriserne maaske kunde have en anden Mening end det ærede Medlem Hr. Grønning. Jeg tror, jeg vil melde mig som Repræsentant for talrige Forbrugere her i Landet, der slet ikke har noget med Landvæsenet at gøre; og slutte mig til det ærede Medlem Hr. Carl Petersen i denne Betragtning. Det forekommer os helt mærkeligt, at paa et Tidspunkt, hvor Skæbnen har givet os en rigelig Høst, skal det resultere i Krav fra det større Landbrug om en Forhøjelse af Brødpriserne — det er jo det, der er Meningen. Jeg vil advare meget imod denne Tendens, og jeg synes, at naar galt skal være, maa vi hellere fra Regeringspartierne Side overlade til Konservative og Venstre at føre den Politik her i Landet.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg har nogle enkelte Bemærkninger at gøre til Ordførerne.

Det ærede Medlem Hr. Løje sagde, at det var nødvendigt for ham fortsat at sige Regeringen noget ubehageligt. Det skal jeg ikke forhindre det ærede Medlem i, naar bare han ligesom i Dag vil anbefale at stemme for de Forslag, Regeringen fremsætter. Men naar det ærede Medlem siger om det Svine-monopol, som er vedtaget for Landbruget, at det er en ringe Ting, saa vil jeg dog erindre det ærede Medlem om to Ting. For det første omfatter dette Monopol en Produktion, hvis Værdi sikkert kan anslaaes til mindst 400 Mill. Kr., saa jeg synes, det er lidt flot at sige, at det er af meget ringe Værdi. Dernæst vil jeg bede det ærede Medlem, naar han taler saa haanligt om, at det er vel Landmændene, der skal have det — og det er jo det, der er Meningen —, erindre, hvordan det var, før vi fik Svineordningen. Det ærede Medlem ved, at da voksede der i stort Antal Svinefabrikker op med meget lidt Jord til, og mange, som slet ikke havde Jord, producerede Svin. Det ærede Medlems Udtalelse om, at det ikke betyder stort for Landbruget, er slet ikke rigtig.

Det ærede Medlem Hr. Grønning siger,